

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Хмельницька міська централізована бібліотечна система
Центральна бібліотека

"Тимури" *третього тисячоліття*

Бібліодайджест

2011 рік – Європейський Рік Волонтерства

Хмельницький
2011

Волонтер

Ти ж просто волонтер
В чужій країні,
Місіонер
Ти диких снів,
Новий Вольтер
В осьмім коліні,
Без рук, без ніг
Несеш проміння,
Немов батіг
Похмурих днів,
Лиш тут приліг,
У затінку терпіння...
Ти волонтер із раю,
З втраченого неба,
Без дна, без краю,
Та розбитім об цей світ,
Але не знаєш
Чого їм треба,

Цим жителям землі,
Чого їм треба?
Їм, загубленим в імлі?
Їм, схиленим під гніт?
Засипаним в золі
Вже спаленого неба!
Живеш між ними
Ти волонтер,
Їх проклятий святими
І людьми,
Словами золотими
Себе ж роздер,
Але від того
Не помер!
Життя простого
Ворітьми
Обрав кайдани. І з свого
Минулого все стер...

Кодекс честі волонтера.

Маю честь бути волонтером.

Я:

чесний і завжди доброзичливий;

щиро радий завжди прийти на допомогу;

вважаю свою роботу не обов'язком,

а покликом душі;

намагаюсь завжди одержувати

від неї наснагу та насолоду;

з повагою відношусь до тих

з ким працюю (об'єктів соціальної дії).

«Волонтер! Зміни світ на краще!»

«Той, хто нічого не
робить для інших,
нічого не робить
для себе самого».

Гете

У Євросоюзі майже 100 мільйонів громадян інвестують свій час, таланти і гроші, щоб зробити позитивний вклад у своє суспільство, працюючи в громадських організаціях, дитячих гуртках, лікарнях, школах, у спортивних клубах. Широкий спектр зацікавлених сторін залучений до річної кампанії. Для основної цільової групи (волонтерів, громадських організацій та урядовців) будуть організовані тематичні конференції, волонтерські тури, спеціалізовані портали для обміну знаннями та досвідом.

ЄС використовуватиме Рік волонтерства, щоб працювати на досягнення чотирьох головних завдань:

1. Створити якісні умови для волонтерства в ЄС;
2. Підтримати волонтерські організації і поліпшити якість їх роботи;
3. Винагородити і відзначити кращі волонтерські ініціативи;
4. Підняти усвідомлення значення і важливості волонтерства в Європі та світі.

Бюджет Європейського Року Волонтерства – 8 млн. євро, який наповнюють Європейський парламент та Рада Європи. На підтримку виконання заходів Року – сформований Альянс 2011 – це спільнота провідних європейських НУО (міжнародні неурядові організації), які працюють у сфері волонтерства. Ця неформальна структура єднає 1500 організацій по всій Європі.

2011 рік проголошено в ЄС Європейським роком волонтерства. Його метою є привернути увагу до діяльності людей, які витрачають свій час на безоплатну допомогу іншим, а також заохотити до цього якомога більше європейців.

Урочисте відкриття року відбулося у грудні в Брюсселі.

Європейський рік волонтерства має чотири напрямки: зменшення перешкод для волонтерства в ЄС, зміцнення волонтерських організацій та покращення якості волонтерства, суспільне визнання волонтерської діяльності та збільшення обізнаності з її цінностями та важливістю.

В Україні волонтерство не має таких давніх традицій, як у державах Євросоюзу, проте останніми роками воно активно розвивається. У тому числі й завдяки Європейській волонтерській службі – молоді українці можуть їздити волонтерами до ЄС, а молодь з європейських країн – до нас.

Про новини ЄВС (Європейської Волонтерської Служби) та можливості участі у її діяльності можна дізнатися на українській сторінці програми ЄС «Молодь у дії».

Логотип

31 березня 2010 року Європейська комісія оголосила переможців на кращий офіційний логотип та гасло Європейського Року Волонтерства 2011. Перемогу у конкурсі логотипів здобув українець Іван Гамаль! Його робота визнана кращою серед 566 надісланих пропозицій.

Переможницею конкурсу на гасло стала румунка Сільвія-Роксана Патру. Гасло перекладається як «Волонтер! Зміни світ на краще».

2011 рік присвячено темі волонтерства не випадково. Адже саме тоді виповнюється 10 річниця Міжнародного Року Волонтерства, організованого ООН. У 2001 році всі переконались, що високий рівень мобілізації і значне зацікавлення громадської думки волонтерством та його впливом на суспільство можуть спонукати владу та інші сторони суспільного життя до спільних дій.

[Більше про мету та завдання Європейського Року Волонтерства дізнайтесь на сайті
www.eyv2011.eu.](http://www.eyv2011.eu)

Розвиток волонтерського руху в Україні. Законодавче регулювання

Волонтерство в Україні – це явище, яке існувало з моменту згадки про державу Україна, є зараз і буде до тих пір, поки людей об'єднують у суспільство чи більш дрібні громади. І абсолютно помилково стверджувати, що бурхливий розвиток волонтерського руху в нас почався лише у 21 столітті. Адже українці завжди допомагали одне одному, опираючись на ключові критерії волонтерства: суспільна користь, безоплатність, добровільність і використання вільного часу. Лише за часів, коли Україна входила до складу Радянського Союзу, волонтерство було дещо спотворене, а точніше, до нього вплели ідеологічну стрічку, як, зрештою, це робили в усіх сферах. Часто добровільність там була штучно-показовою, що й призвело до спотворення волонтерства, як такого.

Ще наприкінці 900х років Центр волонтеріату “Добра Воля” (м. Київ) намагався підготувати книжку “Історичний нарис розвитку волонтерства в Україні” і нашоувхнувся на велику трудність, яка полягала у відсутності яких небудь відомостей про волонтерські ініціативи в Україні окрім деяких матеріалів про меценатів, які жертвували кошти на соціальну сферу. Поняття “волонтер” чи “волонтерство” не вживалися – його замінювали близькі альтернативні поняття, наприклад: добродій, благодійник, доброчинець, меценат тощо. Ця рясна номінація означає лише те, що волонтерство не є запозиченим суспільним явищем, а давно підтримувалося в Україні. Звичайно, останні тенденції розвитку суспільства торкнулися і розвитку волонтерства зокрема. Йдеться про розвиток третього сектору, який вимагає певної структури, адміністрування, законодавчого регулювання. Відповідно, залучення волонтерів до роботи у громадських організаціях стало тією течією, яка суттєво відрізняється від “хаотичної” чи “спонтанної” допомоги, оскільки передбачає тривалу співпрацю з волонтерами і потребує певної системи управління. Власне, таке волонтерство у світі називають “контрольованим волонтерством”, а в Україні можна говорити про розвиток цього виду зі здобуттям незалежності, тобто після 1991 року, коли зросла активність громадських організацій і кількість їх суттєво збільшилась. Однак, за перше десятиліття (з 1991 року по 2001) видимих змін не сталося. Можна навести лише кілька прикладів, коли Україна приєдналася до програми розвитку волонтерського руху в країнах Східної та Центральної Європи у 1998 році, що дало змогу створити перший центр волонтеріату. Центр почав займатися професійно залученням волонтерів, підготовкою їх, мотивуванням організацій до роботи з волонтерами. Вперше в Україні з 1999 року з'явилися підручники, які описували принципи волонтерського менеджменту і пропагували волонтерство як серед широкої громадськості, так і серед організацій громадянського суспільства. Серйозним поштовхом у розвитку волонтерського руху став 2001 рік, коли Україна долучилася до святкування Міжнародного року волонтерів, який був ухвалений Організацією Об'єднаних Націй. Відтоді про волонтерство заговорили і влада, і ЗМІ, і громадські організації. На урядовому рівні було прийняте розпорядження розвивати волонтерський рух в Україні і всіляко підтримувати його. Центри волонтеріату виникали в різних регіонах, а згодом – об'єднувалися в мережу. Масова “волонтеризація” третього сектора вимагала затвердження статусу волонтера та певного законодавчого регулювання. Тому почали створюватися робочі групи задля “легітимізації” цього явища в українському законодавстві. Ось найбільш вдалі тлумачення волонтерства в українських законах:

“Волонтерський рух – це добровільна, доброчинна, неприбуткова та вмотивована діяльність, яка має суспільно корисний характер”.

Закон України “Про соціальну роботу з дітьми та молоддю” від 21.06.01 №25580111

“Волонтер – фізична особа, яка добровільно здійснює благодійну, неприбуткову та вмотивовану діяльність, що має суспільно корисний характер”.

Закон України “Про соціальні послуги” від 19 червня 2003р.

У 2006 році Верховна Рада України прийняла закон “Про волонтерський рух”, який був ветоований Президентом України. На думку Глави держави, реалізація положень Закону не забезпечить розвиток волонтерської діяльності в Україні як важливого чинника формування громадянського суспільства та соціальної держави, а може призвести лише до створення додаткових перепон для такої діяльності. Також слід зауважити, що до Президента України надійшли численні звернення від дослідницьких центрів, громадських, благодійних та інших організацій з проханням не допустити введення в дію цього Закону у зв'язку з його недосконалістю та невідповідністю міжнародно визнаним принципам волонтерського руху.

Натомість, потрібно було запропонувати більш досконалу альтернативу. З цих причин була створена і представлена на конференції у Львові (грудень 2006 р.) робоча група для опрацювання нової версії законопроекту. Ось кілька пунктів прийнятої декларації: “...враховуючи етап розвитку національного законодавства, зважаючи на необхідність створення передумов мінімізації втручання державних органів в роботу організацій, що залучають волонтерів, так, щоб вони не обмежували їхньої діяльності, слідуючи існуючим принципам волонтерської діяльності в Україні, необхідно прийняти Закон України “Про волонтерство”. Врахувавши пропозиції змін прийнятих в ході роботи конференції, учасники конференції прийняли резолюцію на підтримку законопроекту “Про волонтерство”.

Проаналізувавши проблеми та перспективи співпраці недержавних громадських організацій із органами самоврядування та органами державної влади, ми виділили ряд наступних факторів, які перешкоджають співпраці вищезазначених структур:

- небажання і невміння співпрацювати, як з боку деяких органів влади, так і з боку деяких недержавних організацій;
- брак співпраці між організаціями третього сектору;
- недостатня інформованість органів влади та недержавних організацій про можливості співпраці між ними;
- занижене або завищене очікування з боку обох сторін;
- недовіра між недержавними організаціями та органами місцевого самоврядування та сприймання владою НГО, як конкурентів;
- недосконалість в Україні законодавчої бази, яка відноситься до діяльності організацій третього сектора;

На даний момент Закон України “Про волонтерство”, який став максимально ліберальним, так і не прийнятий ВР.

З іншого боку, чи варто контролювати добру волю кожного громадянина державою – питання риторичне. Основне – щоб вирішувалися соціальні проблеми, які існують в громаді, а без допомоги волонтерів тут не обійтися.

Слово «*волонтер*» походить від французького *volontaire* (англ. *Volunteer*), яке в свою чергу походить від латинського *voluntarius*, і в дослівному перекладі означає доброволець, охочий.

Волонтери – це добровільний рух, розвинутий в багатьох країнах світу, спрямований на поліпшення життя, є важливою частиною для побудови гуманного громадянського суспільства.

Волонтерська діяльність – це можливість самовдосконалення та особистісного зростання, розвитку професійних навичок, отримання першого досвіду роботи в команді, розширення кола спілкування.

Таким чином, волонтер у бібліотеці – це доброволець, безкорисливо бере участь у громадських акціях. Участь у волонтерських групах дає їм можливість реалізації своїх знань і вмінь на благо інших, придбання у процесі волонтерської діяльності навичок спілкування, розширення кола друзів, знайомство з азами рекламної та бібліотечної діяльності.

Поняття „**волонтер**” та „**волонтерство**” є дуже широким. В основу добровільності покладена здатність однієї людини безкорисливо та, у більшості випадків, анонімно виконувати роботу на благо іншої. Тобто частину часу, енергії, знань, досвіду волонтер витрачає на виконання діяльності, яка приносить користь іншим людям чи суспільству в цілому. Однак, термін „волонтерство” означає передусім діяльність на основі доброї волі.

Волонтерами спочатку називали тих людей, що добровільно та виключно із свого бажання поступали на воєнну службу в деяких європейських країнах (наприклад, у Франції, Іспанії). Зараз від цього громіздкого визначення "волонтерства" залишилося лише слово "добровільно". Правда, додалося ще й "безоплатно".

Волонтерів називають по-різному, але всі знають, що волонтер – це людина, що допомагає сусідам, співвітчизникам та людям, які потребують допомоги, вдома чи за кордоном. Волонтери працюють в школах, лікарнях, бібліотеках, таборах з біженцями, при захисті навколишнього середовища – всюди.

Практично кожен з нас хоча б раз в житті по своїй волі брав на себе виконання трудових обов'язків, не вимагаючи грошової компенсації. Добровільна праця давно відома як основа економії та виховання, на яку звертають увагу владні та підприємницькі еліти розвинутих країн, де існують чітко відпрацьована система пошуку добровольців та робота з ними.

Роком виникнення волонтерського руху вважається 1859. Саме тоді французький письменник-журналіст Анрі Дюнан, вражений кривавими картинами битви при Сольферино, запропонував ідею створення Червоного Хреста – організації, яка працювала б на волонтерських засадах і надавала першу медичну допомогу пораненим бійцям. Принципами, сформульованими Дюнаном, керуються сьогодні волонтерські організації у всьому світі.

Волонтерство – це:

- добровільний вибір, що визначається особистими поглядами та позицією;
- активна участь громадянина у житті суспільства;
- самореалізація в суспільній діяльності в рамках різноманітних асоціацій, добродійних організацій та громадських об'єднань;
- сприяння покращенню якості та рівня життя, особистому розвитку та поглибленому почуттю солідарності;
- сприяння реалізації основних людських потреб заради справедливості та миру в суспільстві.

Із загальної Декларації волонтерів, прийнятої на XI Конгресі Міжнародної Асоціації волонтерів (Париж, 14 вересня 1990 р.).

Бути волонтером це -

- Відповідальність за своє рішення та вчинки;**
- Оптимістичний погляд на життя;**
- Любов та співчуття до скривджених долею;**
- Охорона прав дитини;**
- Надія на перемогу;**
- Талант бути потрібним людям;**
- Енергійний спосіб життя;**
- Радість спілкування!**

Методичні рекомендації по роботі волонтерських груп

Волонтери в своїй діяльності поділяються на групи :

1. Підлітки та юнаки, учнів старших класів шкіл та середніх спеціальних закладів, які складають різні групи при ЦСССДМ (у клубах молодих інвалідів, творчих об'єднаннях, школах лідерів, групах самодопомоги, молодіжних та дитячих об'єднаннях тощо). Рівень їхньої готовності до будь-якої добровільної соціальної роботи непрофесійний.

2. Студенти вищих навчальних закладів (переважно відділень педагогіки, психології, соціальної роботи/соціальної педагогіки), які звертаються до центрів ССССДМ з приводу практичної допомоги у навчанні за профілем діяльності центрів або проходять у центрах навчальну практику. Рівень готовності до добровільної соціальної роботи наближений до професійного.

3. Батьки проблемних дітей та підлітків (дітей-інвалідів, неповнолітніх груп ризику: девіантної, адитивної поведінки та інші), які об'єднуються в групи самодопомоги. Рівень готовності до добровільної соціальної роботи непрофесійний, самоосвітній.

4. Фахівці – волонтери (психологи, педагоги, соціальні педагоги, соціальні працівники, юристи, лікарі), які надають консультативну допомогу соціальним працівникам, іншим волонтерам або практичну допомогу клієнтам соціальних служб. Рівень готовності до добровільної соціальної роботи професійний.

Студенти-волонтери можуть набути фахових знань з майбутньої спеціальності, напрацювати навички спілкування з клієнтами. Для них стає можливим спілкування з професіоналами з обраної спеціальності, знайомство з новими методиками і техніками, отримати все, що може їм допомогти у подальшому стати кваліфікованим фахівцем і допоможе працевлаштуватися у нових умовах функціонування соціуму.

Напрямки можливої діяльності волонтерів:

- Організація дозвілля молоді;
- Залучення волонтерів до масових форм роботи;
- Анкетування, опитування, соціологічні дослідження;
- Проведення інтелектуальних і розважальних ігор;
- Сприяння розширенню світогляду, інтелектуального розвитку дітей-інвалідів;
- Робота консультативних пунктів на базі різних закладів та на вулицях міста;
- Індивідуальна робота з інвалідами вдома;
- Проведення роботи серед молоді;
- Розвиток молоді за інтересами і потребами (розвиток творчого потенціалу талановитої молоді);
- Навчання молоді;
- Проведення зустрічей з молодіжними аудиторіями;
- Пропаганда здорового способу життя;
- Соціальна реабілітація, попередження та подолання негативних явищ у молодіжному середовищі;
- Соціально-психологічне опікування, соціальний патронаж (діти-інваліди, малозабезпечені, безпритульні діти);
- Участь у виїзних акціях.

Відтак волонтер отримує:

- Задоволення результатами своєї роботи, визнання своєї діяльності колегами та входження в колектив професіоналів;
- Вдячність людей, почуття необхідності та можливість змінити щось на краще;
- Позитивні емоції;
- Нові знайомства та нових друзів;
- Набуття досвіду, отримання нових навичок;
- Можливості реалізації творчого підходу до виконання роботи;
- Саморозвиток, самореалізацію, самоорієнтування, самоосвіту та самовиховання тощо.

П'ять головних причин волонтерства:

- Соціальні контакти з іншими;
- Особистісний розвиток;
- Набуття вмінь та навичок;
- Виклик та досягнення;
- Внесок у суспільство.

Проте сьогодні волонтер працює щоб отримати необхідний досвід, навички, знання та особисті контакти. В багатьох випадках волонтерство розглядається як прямий шлях до роботи.

Створення волонтерської групи.

Формуванню волонтерської групи передують попередня підготовка. Необхідно ознайомити читачів з волонтерським рухом (інформаційні повідомлення з історії руху, про роль волонтерів в житті суспільства, висвітлення їхніх досягнень, організація виставок, відкритих переглядів літератури, присвячених волонтерському руху, зокрема і в бібліотеках).

Позиціонувати читання, як модне проведення часу. У цьому вам допоможуть акції: «Читати Це модно!», «У бібліотеку з другом», «Я раджуся з книгою», «Читаємо. Думаємо. Фантазуємо», які привернуть ваших читачів до лав волонтерів.

Безпосередньо, буде відбуватися залучення до читання самих волонтерів. Тому до групи волонтерів увійдуть, перш за все, активні, творчі люди, які люблять читати і з радістю можуть поділитися своєю любов'ю до читання. Вони формуються з бібліотечних активів, членів бібліотечних клубів та постійних читачів бібліотеки.

Завдання працівників бібліотеки перетворити роботу волонтерів у захоплюючу гру. Можна обіграти елементи команди: емблема, девіз. Продумати буклет, рекламний листок, бейджіки.

Після формування групи необхідно провести міні-тренінги або практикум, в якому ви поясните суть їх діяльності, а також організувати урочисте посвячення у волонтери. Цей захід має відбуватися з залученням засобів масової інформації. Діяльності вашої волонтерської групи повинна постійно опинятися інформаційна підтримка. Це, перш за все інформаційні стенди, де розміщуються фото волонтерів, план роботи групи, фото заходів в якому вони брали участь, відгуки про їх діяльність.

Також можна оформити тематичну полицю, розробити інформаційно-рекламні форми популяризації їх діяльності.

Діяльність волонтерських груп.

Перш за все, і це головна відмінність від інших бібліотечних волонтерів, вони беруть участь у заходах бібліотеки.

Вагомою допомогою бібліотекарям буде активна участь волонтерів в організації літературних годин, театралізованих заходів, підготовки і проведення ігрових вікторин, оформленні виставок, облаштування в бібліотеці «зелених композицій», «інформаційних куточків».

Беруть участь волонтери і в обговоренні художніх творів та рекламних оглядів книжкових новинок.

Відвідування з рекламою дитячих книг дитячих притулків, інтернатів і лікарень здійснюється лише за згодою батьків.

Пропонуємо деякі форми роботи за участю волонтерів.

Гучні читання найцікавіших уривків, які можуть пробудити у дітей інтерес до самостійного знайомства з твором.

Можливий варіант, коли волонтери читають вголос, бібліотекар обговорює прочитане з дітьми, а потім разом проводять гру з використанням тієї чи іншої казкової ситуації.

Ігрові прийоми можуть бути різними: інсценування уривків, проведення вікторин, ілюстрації казок, виготовлення виробів. Ефективним буде і конкурс «Продовжимо казку».

Крім цих форм, волонтери можуть брати участь у заходах бібліотеки запланованих у річному плані.

Але головною особливістю їх роботи повинна бути все ж популяризація читання.

Для цього використовуються рекламні акції, всілякі конкурси та ігри.

Крім читання волонтери можуть грати в пізнавальні ігри з молодшим віком (настільні літературні та бібліографічні ігри); проводити літературні вікторини і лото; робити разом з малюками паперові вироби і малювати; приймати участь в інсценуваннях; ділитися з іншими своїми враженнями про прочитане.

Крім цього, волонтери можуть бути задіяні:

- Робота з книжковим фондом (розстановка на відкритому доступі, ремонт книг, штампування нових друкованих будівель, формування тематичних інформаційних папок, підшивка газет і журналів);
- поширення інформації серед мешканців мікрорайону та учнів шкіл про майбутні заходи бібліотеки;

- допомога у проведенні соціологічних опитувань серед читачів бібліотеки та мешканців вашого мікрорайону;
- поширення рекламних листівок, візиток про діяльність та режим роботи бібліотеки;
- робота з обслуговування молодшого віку;
- доставка книг на будинок читачам з обмеженими можливостями;
- робота з боржниками молодшого віку (за квартирний обхід, дзвінки читачам-боржниками).

Індивідуальна робота з волонтерами

Для ефективної роботи вашої групи необхідна і постійна індивідуальна робота з волонтерами. Це вивчення літератури, бесіди, міні-лекції, групові дискусії, сюжетні ігри, практичні заняття.

Рекомендується надавати постійне сприяння і зростанню волонтера як читача. Цьому допоможуть аналізи їх читання, опитування та анкетування. Складання рекомендаційних та інформаційних списків, які допоможуть сформуванню інтересу до читання і визначити літературні уподобання. Проведення бесід - рекомендацій, рекламних оглядів, під час яких волонтери знайомляться з кращою літературою.

До форм заохочення волонтерів належать: безкоштовний формуляр читача бібліотеки; доступ до інформаційних джерел і матеріалів; першочергове читання нової літератури; вручення значка (бейджика) з логотипом бібліотеки і написом «Волонтер»; запрошення на благодійні заходи; популяризація їх діяльності в мікрорайоні; постійна реклама в бібліотеці; статті про їх діяльність у ЗМІ.

До волонтерів треба звертатися у максимально поважній і довірчій манері:

- з розумінням ставитися до особистості кожного волонтера і до його бажання надавати підтримку;
- поважати його інтереси, надії, очікування;
- виявляти чуйність і постаратися зрозуміти, який вид діяльності найбільше підходить тому чи іншому волонтеру, що в нього найкраще виходить;
- чуйно і з розумінням ставитися до його навчання, кола читання і намагатися з максимальною віддачею використовувати його час;
- не упускати можливості позитивно оцінити якість роботи волонтера і підкреслити принесену їм користь; заохочувати ініціативу і експеримент.

Формування «волонтерської бібліотечки»

Беручи участь у заходах бібліотеки волонтери, перш за все, рекламують книги. Тому в волонтерську бібліотечку повинні увійти книги, які допомагають розвивати інтерес до читання.

Бібліотечка волонтера повинна формуватися з нових надходжень і, перш за все, морально-етичної тематики.

Протягом всього періоду роботи волонтери збирають їхні відгуки на кращі книги для молодшого віку, пишуть відгуки самі.

Відгуки читачів збираються в папки або оформляються у вигляді альбомів і використовуються в якості рекомендацій для інших користувачів.

В бібліотеках доцільно проводити книжкові виставки з метою популяризації Міжнародного руху волонтерів:

- “Волонтери врятують світ”.
- “Світ волонтерів”.
- “Волонтерський рух в Україні як явище соціальне”.
- “Волонтерський рух та місцева влада: шляхи взаємодії”.
- “Волонтер: людина честі”.
- “Соціальна робота за волонтерами”.
- “Тимурівці” нашого часу”.
- “Волонтеріат в Україні – новий погляд на суспільну працю”.
- “Волонтери – ключ до розвинутого третього сектору в Україні”.

Книжкова виставка: “Волонтер – це той, хто завжди прийде на допомогу”.

Цитата: “Волонтер – це громадянин, який вільно, а не для відображення своїх начебто моральних обов'язків, керується ідеєю суспільної та приватної солідарності. Одного разу показавши свої громадянські та власні обов'язки, волонтер надалі є у вільному розпорядженні суспільства, сприяє розв'язанню місцевих проблем, надаючи пріоритет відвідуванню бідних, терплячих нестатки та знедолених”. Нуово Дізіонаріо, соціолог, Італія

Розділ 1. “Тимури” третього тисячоліття”

Цитата: “Волонтери є основою міцного громадянського суспільства. Бути волонтером означає перший крок в напрямку інтегрування суспільства”.

Розділ 2. “Меценати та волонтери: шляхи взаєморозуміння”

Цитата: “Легко любити Україну до глибини серця й важко любити її до глибини власної кишені”. Ліга українських меценатів.

Розділ 3. “Вперед, волонтери!”

Цитата: “Волонтери – це люди, які не обмежуються оплачуваною роботою і виконанням звичайних життєвих потреб, витрачають свій час і сили на справи, що не приносять матеріальної користі. Добровичність існує всюди, де є люди, які піклуються про інших і про проблеми суспільства”. Кенн Алєн, президент американської волонтерської організації “Points of Light” (точки світла).

Список використаних джерел:

1. Люди доброї волі // Євробюлетень. – 2011. – № 2. – С.24.
2. Розпочався європейський рік волонтерства : 2011-й проголошено в ЄС Європейським роком волонтерства // Євробюлетень. – 2011. – № 1. – С. 22.
3. Коляденко В. Волонтери обмінювалися досвідом/ В. Коляденко // Проскурів. – 2010. – 16 грудня. – № 53. – С. 4.
4. Коляденко В. Волонтерство – її покликання! / В.Коляденко // Проскурів. – 2010. – 9 грудня. – № 52. – С. 3.
5. Волонтер [Електронний ресурс] // Клуб поезій. – Режим доступу : <http://www.poetryclub.com.ua/getpoem.php?id=249564>
6. Волонтерство без кордонів : інформ. брошура [Електронний ресурс] // Громадська організація Рівненський центр «Соціальне партнерство», 2008. – Режим доступу : http://spc.rv.ua/dovidnyk/Volonter_book.pdf
7. Волонтерський рух [Електронний ресурс] // Молодь допомагає. – Режим доступу : <http://citizen.novadoba.org.ua/content.php?dep=2&id=117> . – Назва з екрану.
8. Либига Л. Г. «Тимурь» третього тисячелетия : метод. рекомендації по работе волонтерских групп [Электронный ресурс] / Л. Г. Либига. – Режим доступа : http://www.cls.ks.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=311&Itemid=87 . – Загл. с екрана.

Підготували:

Зав. методично-бібліографічним відділом:

Сінькова С.В.

Головний бібліограф:

Колокольникова Т.М.

